

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 572/2015
19.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног А.К., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног А.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу Кв. бр. 482/14 од 27.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/15 од 02.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног А.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу Кв. бр. 482/14 од 27.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/15 од 02.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу Кв. бр. 482/14 од 27.02.2015. године делимично је усвојен захтев осуђеног А.К. за изрицање јединствене казне, па су у погледу одлуке о казни преиначене правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу ЗК бр. 367/10 од 21.07.2010. године, Кв. Бр. 793/10 од 21.09.2010. године и 4К бр. 720/10 од 15.11.2010. године, па је суд пошто је узео као утврђене раније изречене казне затвора окривљеном А.К. изрекао јединствену казну затвора у трајању од шест година и два месеца у коју му је урачунато и време проведено на издржавању казне затвора на коју је осуђен пресудом Основног суда у Шапцу ЗК бр. 367/10 од 21.07.2010. године као и време проведено на издржавању казне затвора на коју је осуђен пресудом Основног суда у Шапцу Кв. Бр. 793/10 од 21.09.2010. године. У преосталом делу захтев осуђеног је одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/15 од 02.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног а пресуда Основног суда у Шапцу Кв. бр. 482/14 од 27.02.2015. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени А.К. због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе

нижестепене пресуде и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног А.К., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени А.К., захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев, у смислу наведене законске одредбе недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић,с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.**